

Vijftig jaar
J.E. Jurriaanse Stichting
1961–2011

Vijftig jaar J.E. Jurriaanse Stichting 1961–2011

Vijftig jaar
J.E. Jurriaanse Stichting
1961–2011

Door Mr. G.Chr. Kok

Oprichter J.E. Jurriaanse (1906–1991) bij zijn benoeming
tot erevoorzitter van de Stichting eind 1990

(foto: Schaart fotografie, Rotterdam)

Jan Jurriaanse tijdens een van zijn geregelde vakantie-reizen

Voorwoord

Er is een heel aantal Rotterdamse stichtingen dat in een hecht verband opereert. Prominent in dat gezelschap is de J.E. Jurriaanse Stichting, ook al zal de naam Volkskracht bij de Rotterdamse buitenwacht een wat bekendere klank hebben. Dat de Doelen een Jurriaansezaal heeft is daarom heel goed: Rotterdam behoort blijvend in gedachten te houden dat de heer J.E. Jurriaanse Rotterdam een warm hart toedroeg en dat materieel vertaalde door de oprichting van de naar hem genoemde stichting in 1961. Hij zou tot aan zijn overlijden in 1991 bij de stichting betrokken blijven. Het is passend deze man en zijn betekenis die vorm kreeg in de Stichting, te gedenken, en dat is ook de aanleiding voor het doen verschijnen van dit boekje.

De doelstelling van de J.E. Jurriaanse Stichting sloot natuurlijk aan bij de belangstellingssfeer van de heer Jurriaanse: cultuur, geschiedenis, letterkunde, archeologie en maatschappelijke ontwikkeling. Daarbij is bijzonder dat dit fonds (anders dan de andere fondsen binnen de Volkskrachtfamilie) geen beperkingen kent in de gemeentegrenzen van Rotterdam. Daardoor is enerzijds de bewegingsvrijheid groter maar anderzijds de bekendheid met de aanvragers en de kenbaarheid van de kwaliteit van de aanvragen weer minder.

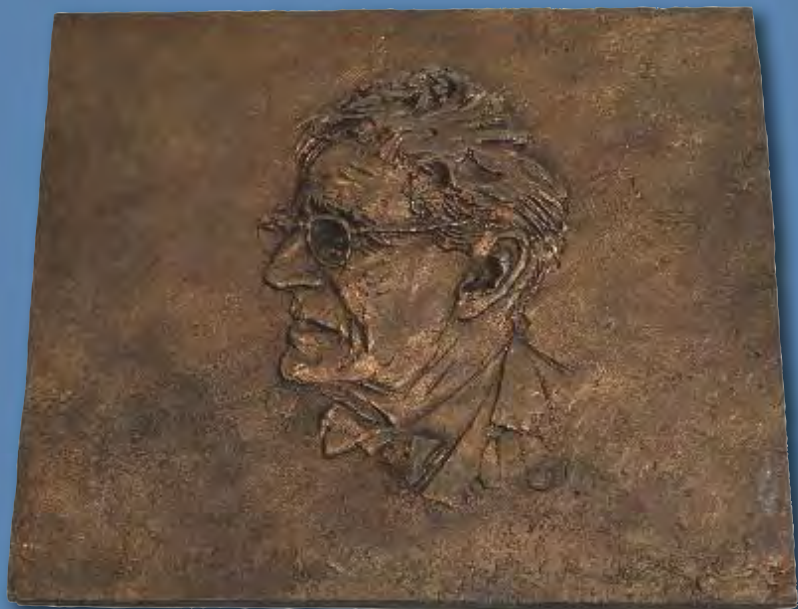
Toch ervaren de bestuurders van de gezamenlijke stichtingen (die alle hetzelfde bestuur hebben zodat die bestuurders dus alle aanvragen en bijbehorende projecten van elk van de fondsen volledig kunnen overzien) de aanvragen voor 'Jurriaanse' door de aard en achtergrond ervan vaak als boeiend en relevant en toekenningen daarop als een bijdrage aan projecten die zeer de moeite waard zijn.

De schrijver van dit jubileumboekje, mijn voorganger Govaert Kok, is wel zeer bijzonder de juiste man voor het juiste geschrift. Inmiddels een geoefend en gereputeerd geschiedschrijver (een echte derde loopbaan!) is hij ook de man die jarenlang (1982 tot 1992) regent van de stichting is geweest en gedurende nog veel langere tijd persoonlijk met de heer Jurriaanse heeft verkeer. Geen wonder dat U thans een zeer evocatief stukje geschiedschrijving in handen hebt. Het past in wat inmiddels wel een reeks(je) van geschiedschrijvingen genoemd mag worden van Rotterdamse stichtingen binnen dat hiervoor genoemde hechte verband. Het zal daar een eigen plaats gaan innemen. En de opgefriste kennis van het rijke verleden van de Jurriaanse Stichting zal het bestuur ongetwijfeld door de aard en achtergrond ervan stimuleren die stichting met vaste hand de toekomst in te leiden!

Jan Loorbach, *voorzitter*

Bronzen plaquette van de heer Jurriaanse in de Doelen, vervaardigd door Willem Verbon

(foto Tom Gosselaar)

De Doelen, entree

(foto De Doelen, Rotterdam)

Op 6 oktober 1961 werd de J.E. Jurriaanse Stichting opgericht.¹ Geregelde bezoekers van de Doelen zullen de naam Jurriaanse herkennen. De voormalige Kleine Zaal kreeg na de renovatie in 1997 – welke grotendeels gefinancierd werd door de Stichting – de naam *Jurriaanse Zaal*. Bij de ingang hangt een bronzen plaquette met een afbeelding van de oprichter van de stichting, de heer J.E. Jurriaanse (1906-1991), vervaardigd door de kunstenaar W. Verbon. Goed ingevoerde leden van het Historisch Genootschap Roterodamum zullen de Jurriaanse Stichting ook herkennen als financier van de in 1992 ingestelde mr. J. Dutilh Prijs, welke eens in de twee jaar wordt uitgereikt voor de beste historische publicatie over Rotterdam. Daarnaast als financier van de door het Genootschap in 1995 bij de Erasmusuniversiteit ingestelde Jurriaanse Leerstoel voor de Geschiedenis van Rotterdam. Deze Leerstoel wordt sinds 1997 bezet door prof.dr. P.Th. van de Laar als bijzonder hoogleraar.² Daarbuiten is de stichting nauwelijks bekend, want evenals andere Rotterdamse fondsen treedt de stichting niet naar buiten en geschiedt het werk in stilte. Het 50-jarig bestaan is echter een goede aanleiding toch iets over de stichting en haar stichter op schrift te stellen.

Jan Jurriaanse als kind met zijn oudere zusje (foto: C. Leijenaars, Rotterdam)

Familie Jurriaanse

Jan Everhard Jurriaanse – Janjurrie voor zijn vrienden, wij zullen hem hier verder Jan noemen – werd geboren te Rotterdam op 17 december 1906 aan de Schiekade 75 als zoon van de koopman Jan Hendrik Jurriaanse (1866–1940) en Maria de Blaauw (1874–1963).

Ten tijde van Jans geboorte vormde de familie Jurriaanse een bekende en wijd vertakte familie in Rotterdam. Dat was begonnen toen zijn betovergrootvader *Jurriaan Jurriaanse* (1790–1860), die geboren was in Amsterdam, zich begin 19^e eeuw in Rotterdam vestigde. Hij staat aanvankelijk te boek als ‘korenverschieter’, dat zijn arbeiders die het opgeslagen koren schudden zodat het niet gaat broeien. Hij begon derhalve als een eenvoudig werkmans. Hij werkte zich op tot opzichter van korenzolders (het koren werd in die tijd opgeslagen op zolders om te voorkomen dat het nat werd door optrekkend vocht van de begane grond). Op het eind van zijn leven was hij tezamen met een collega als zelfstandig ondernemer werkzaam in de korenopslag en bezaten zij daartoe een pakhuis en lichters om het koren uit de schepen te lichten en naar de opslagplaatsen te brengen. Vijf kinderen van hem trouwden en zorgden voor een uitgebreid nageslacht. Van zijn drie zoons waren er twee werkzaam als ‘graanfactor’ (iemand die graan opslaat, derhalve het beroep dat hun vader op het eind van zijn leven ook uitoefende). De derde zoon Antonie van Wijk Jurriaanse (1817–1857) ging in de zeevaart en was de eerste van drie generaties koopvaardijkapiteins. Volgens de successieaangifte liet Jurriaan bij zijn overlijden een vermogen na aan zijn vijf kinderen van f 107.778, een voor die tijd groot bedrag voor iemand die met nagenoeg niets was begonnen.

Jans overgrootvader *Jan Hendrik Jurriaanse* (1815–1872) was één van de twee zoons die het bedrijf van hun vader als graanfactor voortzetten. Ook deze steeg weer een stapje op de maatschappelijke ladder getuige het huwelijk van twee dochters: een trouwde er met een predikant en de ander met een dierenarts. Van zijn dertien kinderen waren er bij zijn overlijden nog slechts vier in leven. Het vermogen dat hij aan deze vier kinderen bij zijn overlijden naliet is helaas onbekend omdat toen volstaan kon worden met een vereenvoudigde successieaangifte, die geen totaalvermogen vermeldt. Gezien het aanwezige onroerend goed lag zijn vermogen waarschijnlijk in dezelfde orde van grootte als van zijn vader.

Jans grootvader *Jurriaan Jurriaanse* (1842–1915) staat te boek als graanhandelaar. Volgens de familieoverlevering was hij een kundig, maar kortaangebonden en hard zakenman, gevreesd bij zijn concurrenten en afnemers. Financieel was hij echter zeer succesvol. Bij zijn overlijden liet hij aan zijn zes kinderen het toen kolossale vermogen na van f 1.360.258. Dit bestond naast effecten en onroerend goed uit de buitenplaats Stadwijk aan de Oudedijk 297 in Kralingen met 51 hectare park en water, dat doorliep van de Oudedijk naar de Kralingse Plas, waar hij van 1880 tot zijn overlijden woonde.³ In de Rotterdamse serie *Als de dag van gisteren* is een foto afgebeeld van de woonkamer van grootvader Jurriaanse in 1915. Aan de fraaie pluche meubels en andere meubelstukken ziet men dat de familie welvarend was.⁴ Behalve deze buitenplaats bezat hij ook nog een landgoed met een groot bos- en heideterrein nabij Ermelo (waarschijnlijk het landgoed Leuvenhorst, dat later door een van zijn zoons bewoond werd), dat ingebracht was in een N.V., waarvan hij enig aandeelhouder

De buitenplaats Stadwijk

was. De grote welstand blijkt ook uit het feit dat twee jongere zoons gingen studeren. Aart Jurriaanse (1872–1970) studeerde medicijnen in Leiden en Wenen en vertrok na het uitbreken van de Boerenoorlog naar Transvaal om de Boeren te helpen tegen de Engelsen. Hij trok daar rond met een zelfgebouwde veldambulance en werd hoofd van een veldhospitaal. Na de oorlog bleef hij als arts werkzaam in Ermelo (Z.A.). Adriaan Ernst Jurriaanse (1877–1960) werd werktuigkundig ingenieur en octrooigemachtigde. Zij waren overigens niet de enigen uit de familie met een hogere opleiding: Jurriaan Kok (1861–1919), van wie de moeder een Jurriaanse was, studeerde in Delft en was een bekend architect en beeldend kunstenaar tot hij enkele jaren voor zijn overlijden wethouder van Den Haag werd. Adolphina Eduardina Kok (1879–1928), geen zuster van de voorgaande, maar eveneens met een Jurriaanse als moeder, studeerde rechten. Daarna vestigde zij zich als advocaat in Rotterdam en was daarmee de eerste vrouwelijke advocaat in Nederland.⁵ Maria Wilhelmina Jurriaanse

WYNMALEN & HAUSMANN.

Machinerieën, Gereedschappen, enz.
ROTTERDAM.

Reclame voor Wynmalen & Hausmann

(1900–1992) verwierf bekendheid als historica en archivaris door diverse publicaties en haar inventarisatie van de voc-archieven op Ceylon, waar zij noodgedwongen tijdens de Tweede Wereldoorlog verbleef.

Jans vader *Jan Hendrik Jurriaanse* (1866–1940) had al als kind belangstelling voor de techniek, zodat hij een opleiding kreeg als werktuigkundige. Hij volgde zijn vader niet op in de graanhandel, dit deed zijn jongere broer Jurriaan Jurriaanse (1871–1928). Grootvader Jurriaanse had een bedoeling met de opleiding van Jans vader in de techniek. In 1879 was hij door zijn neef H.G. Hausmann (van wie de moeder een Jurriaanse was) benaderd of hij financieel wilde helpen met de firma Wynmalen & Hausmann, die deze samen met H. Wynmalen in 1875 te Rotterdam had opgericht. De firma had ten doel de fabricage van en handel in carborundum (een uiterst harde stof van siliciumcarbide, welke dient als slijpmateriaal voor vijlen, messen en andere voorwerpen). Later werd de doelstelling uitgebreid tot de handel in machines. De zaak liep behoorlijk, maar Wynmalen en Hausmann hadden onvoldoende kapitaal. Grootvader Jurriaanse trad toe als commanditair vennoot tot de firma en bracht f 25.000 in (Wynmalen en Hausmann resp. f 6.000 en f 10.000). Jurriaanse bedong in het nieuwe firmacontract dat een zoon van hem na drie jaar werken in de firma als firmant zou worden opgenomen. Dat geschiedde enkele jaren later met Jans vader. Deze raakte spoedig daarna zijn beide medefirmanten kwijt. Wynmalen trad in 1885 uit en Hausmann werd in 1895 ingevolge een arbitraal vonnis gedwongen uit te treden omdat hij in het geheim getracht had personeel en klanten over te hevelen naar de zaak van zijn zoon (die kennelijk geen firmant kon worden). Jans vader zette toen

Vader J.H. Jurriaanse op latere leeftijd

de firma alleen voort met zijn vader als commanditair vennoot (in 1901 trad deze uit). De zaak liep financieel goed en breidde zich geleidelijk aan uit getuige de bewaard gebleven financiële jaarstukken. Kennelijk had vader Jurriaanse aan de zaak geen volledige dagtaak, want blijkens zijn in memoriams⁶ vond hij ruim tijd voor zijn hobby's. Allereerst leefde hij zich uit in timmer- en smeedwerk, waarvoor hij een werkplaats achter zijn huis had. Veel meubels en praktische apparatuur voor het huis maakte hij zelf. Daarnaast bouwde hij een grote collectie vlinders op, zowel inheemse als tropische, welke hij in 1932 aan de Staat schonk ter plaatsing in het Natuur - historisch Museum en Etnografisch Museum (het huidige Museum van Volkenkunde), beide in Leiden. Langzaam trok hij zich uit de zaken terug en in 1932 verhuisde hij naar Den Haag, waar hij in 1940 overleed.

Jan Jurriaanse

De oprichter van de stichting, Jan Jurriaanse werd – zoals hiervoor reeds vermeld – geboren in 1906. Het gezin, waarin hij opgroeide, was klein en bestond naast zijn ouders alleen uit een enkele jaren oudere zuster Johanna Frederika Jurriaanse (1902–1978), die al jong trouwde en het ouderlijk huis verliet. Het tekort aan broers en zusters zal echter opgevangen zijn door de diverse neven en nichten in Rotterdam. In zijn jonge jaren heeft Jan zijn grootvader Jurriaanse en diens fraaie buitens nog goed meegemaakt. In zijn latere leven was hij daar echter niet erg spraakzaam over. Kennelijk heeft Jan aan de verhalen over zijn grootvaders harde zakenmethoden aanstoot genomen, en probeerde hij – in het voetspoor van zijn vader – in zijn latere leven zich als de perfecte gentleman-zakenman te profileren.

Jan Jurriaanse als kind met zijn oudere zusje in 1912

Over de jeugd van Jan is verder niet zoveel bekend. Anders dan hij misschien zelf gewild had – getuige zijn latere belangstelling voor geschiedenis en archeologie – was hij als enige zoon voorbestemd om zijn vader als eigenaar van Wynmalen & Hausmann op te volgen. Hij volgde derhalve een handelsopleiding. Na de handelswereld verder in de praktijk te hebben leren kennen door korte stages bij enkele bevriende ondernemingen in Rotterdam trad hij in dienst van de zaak van zijn vader. In 1929 maakte zijn vader hem medefirmant en vanaf 1938 – na het uittreden van zijn vader – zette hij de zaak alleen voort. Jan woonde enige tijd op kamers in Rotterdam, doch toen zijn ouders in 1932 naar Den Haag verhuisden verhuisde hij mee en ging weer thuis wonen. Dat vergemakkelijkte uiteraard het dagelijks contact met zijn vader over de zaak.

Bij het bombardement van Rotterdam in 1940 ging het kantoor aan de Glashaven verloren. Enkele papieren zoals de firmacontracten en de financiële jaarstukken overleefden de brand enigszins zwartgeblakerd. Jan wist snel nieuwe kantoorroimte aan de Westerkade 10 te vinden en elders in de stad een werkruimte en opslagplaats. Evenals in de crisistijd vóór 1940 wist hij ook de oorlogsjaren financieel redelijk door te komen.

Ook de oorlogsjaren kenden soms prettige dagen. Voor Jan – die lang ongetrouwd was gebleven – was dat ongetwijfeld 17 december 1942 (zijn verjaardag), toen hij in Wassenaar in het huwelijk trad met Hannie (officieel Johanna Wimke) Steenkamp (1901–1990). Jans moeder en Hannies beide ouders (haar vader was gepensioneerd kolonel en ridder in de Militaire Willemsorde)⁷ waren bij de voltrek-

Jan Jurriaanse met zijn kegelclub 'OSKAR' van de Kralingse Societeit 'Eendragt maakt magt', 1935 (vierde van links)

king aanwezig. De zo lang bij zijn ouders inwonende Jan werd op dat moment door zijn familie beschouwd als een keurige, maar toch wat saaie zakenman, zeker vergeleken bij Jans meer flamboyante, geregeld in kunstenaarskringen verkerende, zuster. Door zijn huwelijk ging de familie echter ineens anders tegen hem aankijken. Hannie was een hartelijke en in Haagse kringen door haar werkkring bij het Koninklijk Huis bekende persoonlijkheid.⁸ Zij was na een verpleegkundige opleiding eerst enige jaren werkzaam als verpleegster, o.a. van 1922 tot 1924 in het Bergwegziekenhuis te Rotterdam. Op 1 april 1925 trad zij in dienst bij koningin Emma als assistent-lectrice. Dit laatste was waarschijnlijk alleen haar administratieve rang. In de kleine staf van koningin Emma trad zij op als haar persoonlijke verzorgster (Hannie was ook aanwezig bij haar sterfbed) en beheerde zij de kleine kas van de huishouding. Na het overlijden van koningin Emma in 1934 ging Hannie over in dienst van koningin Wilhelmina, nu als 'lectrice belast met de particuliere correspondentie'. In feite beheerde zij echter ook hier de huishouding en trad zij op als persoonlijke verzorgster van de koningin. Door de oorlog in 1940 en het vertrek van de koningin naar Engeland eindigde – voorlopig – haar dienstverband.

Jan en Hannie Jurriaanse-Steenkamp kort na hun huwelijk in 1942

Jan en Hannie waren beiden al op leeftijd zodat uit het huwelijk geen kinderen geboren werden. De kinderen en kleinkinderen van Jans zuster beschouwden ze daarom een beetje als hun kinderen en kleinkinderen en zij ontvingen hen en de verdere familie geregeld gastvrij in hun latere woning in Leersum.

Het jonggehuwde paar vestigde zich na het huwelijk in een appartement aan de Schouwweg 81-20 in Wassenaar. In september 1944 verhuisden zij naar Rotterdam naar de Parklaan 5, het woonhuis van de net overleden bankier

Philippus Mees. De familie Mees vroeg het echtpaar Jurriaanse gezien de onzekere tijden als huisbewaarders op te treden tot een nieuwe bestemming voor het pand gevonden zou zijn na de oorlog. Voor Jan was het aantrekkelijk om aldus vlak bij zijn kantoor te wonen, ook al zullen de werkzaamheden gedurende het laatste oorlogsjaar maar beperkt geweest zijn.

Na de bevrijding in 1945 gingen zowel Jan als Hannie weer aan het werk. Hannie hervatte haar werkzaamheden voor koningin Wilhelmina. Zij zou ook na het aftreden van de koningin in 1948 het werk voor haar blijven voortzetten – waarschijnlijk op parttime basis – tot het overlijden van koningin Wilhelmina in 1962. Haar functie werd in die tijd aangeduid als secretaresse op het particulier secretariaat, maar zij verrichtte ook diverse vertrouwelijke opdrachten voor de koningin in die jaren. Zo bezocht zij enige malen de toen bestaande vluchtelingenkampen in Triest, Rome en Napels (men sprak in die tijd eigenlijk niet over vluchtelingen, maar over *displaced persons*) om cheques van de koningin voor kerstcadeaus voor de vluchtelingen te overhandigen en over de omstandigheden in de kampen verslag uit te kunnen brengen aan de koningin.

Jan ging weer aan het werk met de zaak. Langzaamaan bloeide het economisch leven in Rotterdam op. Lag vóór de oorlog het accent nog primair op carborundum, na de oorlog kwam het zwaartepunt van Wynmalen & Hausmann op de handel in machines te liggen, speciaal voor de wegenbouw. Deze werden geïmporteerd uit Engeland en de Verenigde Staten. Jan maakte enige malen zakenreizen naar de fabrieken daar voor de bestelling.

Jan Jurriaanse als directeur van Wynmalen & Hausmann NV in 1954

In 1947 dienden Jan en Hannie de Parklaan 5 te verlaten omdat dit door de Erven Mees verkocht was aan de Zweedse kerk. Zij vonden echter vlakbij woonruimte aan het Koningin Emmaplein 7. Daar woonden zij tot 1953 toen Jan (Wynmalen & Hausmann ging goed!) het landhuis de Hertenkop aan de Buurtweg 42 in Leersum kocht. Speciaal de grote tuin van omstreeks 6.000 m² – haast een park – trok Hannie, die zich beijverde om de aanleg te verfraaien. Jan kon Rotterdam echter toch niet missen. Begin 1954 kocht hij een zojuist gereed gekomen apparte-

ment aan de Soetensteeg 32, van waaruit hij uitkeek op het historische Schielandhuis. De week bracht hij in het algemeen in Rotterdam door, het weekend was hij bij Hanne in Leersum. In 1979, toen door gebrek aan personeel het onderhoud van huis en tuin toch wat problematisch werd, verwisselde het echtpaar Jurriaanse de Hertenkop voor een fraai oud huis in het centrum van Amerongen (een zogenaamd Napoleonhuis) aan de Nederstraat 9. Zij bleven echter heimwee houden naar het oude huis. Toen in 1987 de Hertenkop in Leersum weer te koop kwam kochten zij het oude huis terug.

Wynmalen & Hausmann werd in 1947 om fiscale redenen omgezet in een naamloze vennootschap, waarvan Jan directeur en enig aandeelhouder was. De financiële jaarstukken laten een geregelde stijging van de omzet en de winst zien (in 1953 bijvoorbeeld een winst van f 1,3 miljoen). Voor de machines – met name de graafmachines en de kranen – waren andere werkruimten nodig, en Jan vond daarvoor een geschikte locatie in Bunnik.

Het nieuwe kantoor van Wynmalen & Hausmann in Bunnik

De aankoop van het terrein en de bouw van de noodzakelijke bedrijfsruimten betekenden echter een forse investering. De huisbankier R. Mees & Zoonen was gaarne bereid krediet te verschaffen, maar Jan diende als zekerheid zijn aandelen in onderpand te geven. Jan voelde zich daardoor niet meer baas in eigen huis. Hij begreep wel dat de jaarlijks stijgende omzet betekende dat ook verdere investeringen nodig zouden blijven, die hij niet uit privé-middelen kon financieren. Dit betekende of permanent bankkrediet of het aantrekken van partners. Geen van beide trok Jan aan. Hij had geen kinderen aan wie hij later de zaak zou kunnen overdragen. Hij besloot daarom de zaak van de hand te doen zodra zich een geschikte koper zou voordoen. Hij kwam in contact met Lindeteves (later Lindeteves & Jacoberg), die belangstelling had. In 1958 werd een voorlopige koopakte getekend. Het zou enkele jaren duren voor de overdracht geheel was afgewerkt, uiteindelijk bedroeg de opbrengst f 3,6 miljoen. Wynmalen & Hausmann bestaat anno 2011 nog steeds als importeur van graafmachines en is thans gevestigd te Heteren.⁹

Voor Jan en Hannie brak door de verkoop een nieuwe levensfase aan. Geen zorgen meer over de zaak en een mogelijk slechtere conjunctuur. Geregeld reizen, wat Jan en Hannie tot op hoge leeftijd deden (zij overleed onverwachts tijdens een cruise in 1990 op Madeira).¹⁰ Daarnaast vond Jan ook gelegenheid om tijd te besteden aan zijn oude interesses voor archeologie en geschiedenis. Hij volgde daartoe twee jaar colleges archeologie in Londen en nam enige malen deel aan opgravingen in Egypte. Hannie werkte in die tijd nog voor de oude koningin, zodat hij alleen naar Engeland en Egypte afreisde. Jan genoot echter intens van de archeologie. Ook besteedde hij tijd aan de

Jans echtgenote Hannie Jurriaanse-Steenkamp omstreeks 1960

van zijn vader geërfde collectie Oosterse kunst. Aan het eind van zijn leven schonk hij deze gedeeltelijk aan het Museum voor Land- en Volkenkunde in Rotterdam (het huidige Wereldmuseum) en het restant verkocht hij. Ook na de afwikkeling van de overdracht van de zaak hield hij zijn flat in de Soetensteeg aan en verbleef hij geregeld in Rotterdam. In 1984 verwisselde hij het appartement aan de Soetensteeg voor een iets geriefelijkere locatie in de Kralingerhoutflat aan de Kralingseweg 55. Na het overlijden van Hannie in 1990 deed hij het huis in Leersum van de hand. Kort daarop – op 16 oktober 1991 – overleed hij zelf in Rotterdam.

J.E. Jurriaanse Stichting

Bij de verkoop van Wynmalen & Hausmann NV in 1958 wezen Jans notaris, accountant en belastingadviseur hem er op dat zij weliswaar de fiscale schade bij de verkoop hadden weten te verminderen door vóór de overdracht van de aandelen gebruik te maken van een tijdelijke fiscale mogelijkheid tot belastingvrije herkapitalisatie en enige andere fiscale slimigheden (wat overigens tot de nodige discussie met de belastingdienst leidde), maar dat op langere termijn de fiscus toch de grote profiteur van de fraaie koopsom zou zijn. Bij de aandelenoverdracht diende immers belasting wegens aanmerkelijk belang betaald te worden; in de toekomst zou ieder jaar hogere inkomsten- en vermogensbelasting verschuldigd zijn en bij het latere overlijden van Jan hoge successierechten nu kinderen ontbraken. Jan vroeg of er niet een weg was om tot een gunstigere fiscale behandeling te komen, waarop zijn adviseurs hem wezen op de mogelijkheid van oprichting van een stichting ten algemene nutte en storting van de koopsom in die stichting. Weliswaar zou Jan dan de koopsom kwijt zijn, doch gezien de grootte van zijn privé-vermogen had hij de koopsom eigenlijk ook niet nodig. Jans notaris mr. C.D. Tukker (toentertijd een bekend notaris in Rotterdam) werd gevraagd statuten te ontwerpen. Op 6 oktober 1961 kon Jan bij notaris Tukker de oprichtingsakte van de J.E. Jurriaanse Stichting tekenen. Formeel werd de stichting opgericht met een kapitaal van f 2000, doch daags na de oprichting leverde Jan bij de bank ter bijschrijving op de nieuw geopende bankrekening van de stichting een cheque in van omstreeks f 2,5 miljoen, het netto restant van de koopsom na aftrek van kosten en belastingen. Het was een van de prettigste momenten van zijn leven, zei hij later.

Notaris Tukker had Jan bij de oprichting gezegd dat nu hij geen kinderen had hij de stichting maar als zijn kind moest beschouwen en geregeld wat toestoppen. Dit zou Jan ook doen. Hij verzocht zijn moeder om in haar testament te bepalen dat zijn erfdeel aan de stichting zou toevallen, wat in 1964 tot een kapitaalsvergroting met ruim f 200.000 leidde. Zelf liet hij de veilingopbrengst van zijn Japanse collectie naar de stichting overmaken en verder deed hij van tijd tot tijd giften.

De stichtingstatuten gaven bij de oprichting een ruime doelomschrijving:

Het doel der stichting is het bevorderen der Nederlandse volksgezondheid, van Nederlands maatschappelijk werk en behoud van Nederlands natuurschoon; het verlenen van steun aan Nederlandse in Nederland gevestigde culturele en wetenschappelijke instellingen en aan Nederlandse in Nederland wonende kunstenaars, alles op zodanige wijze als het bestuur der stichting zal geraden oordelen, waarbij de hiervoor gekozen volgorde geen maatstaf behoeft te zijn.

Het bestuur van de stichting werd toevertrouwd aan een college van tenminste drie regenten, echter met bepaling dat de stichter gedurende zijn leven enig regent zou zijn. Regenten zouden zelf bij notariële akte hun opvolgers dienen aan te wijzen, en bij het ontbreken van regenten werd de rechtbank bevoegd verklaard in de benoeming te voorzien.

Aan de oprichting van de stichting werd geen bekendheid gegeven. Jan wilde geen aanvragen uitlokken omdat hij voorlopig in de stichting wilde sparen. Om de fiscale erkenning van de stichting als algemeen belanginstelling

niet in gevaar te brengen was het echter nodig jaarlijks toch een aantal giften aan goede doelen te doen. Uit de bewaard gebleven map van Jan betreffende giften van de oprichting tot 1980 blijkt dat hij de stichting een aantal instellingen liet steunen, die zijn belangstelling hadden of toevallig op zijn weg kwamen. Een enkele landelijke instelling zoals het Koningin Wilhelminafonds, Natuurmonumenten en het Leger des Heils. Meest echter Rotterdamse instellingen, zoals het Havenziekenhuis; Kasteel van Rhoon voor de renovatie, de Rotterdamse Volksuniversiteit, enz. Jan vond dat nu zijn geld in Rotterdam verdiend was Rotterdam daarvan ook in de eerste plaats diende te profiteren.

Tot Jans kennissenkring in Rotterdam behoorde de zakenman H.J.E. van Beuningen, die evenals Jan een grote belangstelling voor archeologie had en een befaamde collectie van in de bodem gevonden gebruiksvoorwerpen opbouwde. Hij vertelde Jan over het fonds Volkskracht, waarvan hij toentertijd de voorzitter was. Na enige verkennende besprekingen raakte Jan er van overtuigd dat aansluiting van zijn stichting bij Volkskracht op langere termijn verstandig was.¹¹ In 1973 kwam een statutenwijziging van de stichting tot stand, waarbij werd bepaald dat na het uitvallen van de oprichter nieuwe regenten zouden worden benoemd door de Stichting Bevordering van Volkskracht, al dan niet uit haar midden. Incidenteel werd door beide fondsen samengewerkt tot in 1982 Jan de toenmalige secretaris en voorzitter van Volkskracht, mr. R.P. Voogd en schrijver dezes, uitnodigde tot het bestuur van de stichting toe te treden. Overleg met Jan leidde er toen ook toe dat in 1982 het doel van de stichting wat meer toegespitst werd op zijn specifieke belangstellings-

gebieden. De toen geformuleerde – en nog steeds geldende – doelstelling luidt:

De stichting heeft ten doel het verlenen van steun aan Nederlandse en in Nederland gevestigde culturele en wetenschappelijke instellingen, waaronder musea, het bevorderen van archeologische activiteiten, behoud van natuurschoon, monumentenzorg, volksgezondheid en/of maatschappelijk werk in Nederland en al hetgeen daarmee verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn.

De administratie van de stichting werd vanaf 1982 bij Volkskracht gevoerd en sindsdien werd ook aan een groter aantal aanvragen, die bij Volkskracht binnenkwamen en waarvoor Jan belangstelling had, financieel bijgedragen.

Eind 1990 bleek dat de stichting, die in 1961 met een kapitaal van f 2,5 miljoen begon, inmiddels de f 20 miljoen gepasseerd was. Een enorme groei in bijna 30 jaar dankzij goede beleggingen, sparen, enige extra giften en vrijstelling van belasting! Jan vond dit gezien zijn verslechterende gezondheid een goed moment om terug te treden. Met ingang van 1991 werd het complete bestuur van Volkskracht tot regent van de stichting benoemd en Jan werd erevoorzitter. Bij een feestelijke lunch, aan de nieuwe erevoorzitter aangeboden eind 1990, werd hij gehuldigd voor zijn initiatief tot oprichting van de stichting en alle werk daarna. Bij het jaardiner van Volkskracht, voorjaar 1991, werden deze woorden door de erevoorzitter van Volkskracht, burgemeester dr.A. Peper, namens de Gemeente Rotterdam nog eens herhaald. Bij die gelegenheid werd aan Jan door Volkskracht ook een zilveren schaal met inscriptie aangeboden.

Lang zou Jan echter niet van zijn erevoorzitterschap genieten, want op 16 oktober 1991 overleed hij. Bij zijn crematie werden opnieuw woorden van hulde en dank voor zijn inzet met de stichting uitgesproken. Daar was ook alle aanleiding voor omdat Jans executeur, notaris mr. R.P. Kroes (die de laatste jaren ook zorgzaam Jans zakelijke belangen behartigd had) bekend maakte dat Jan de stichting tot enig erfgenaam had benoemd. Aldus verkreeg de stichting naast de reeds aanwezige *f* 20 miljoen nog eens een bedrag uit de erfenis, dat na aftrek van enkele legaten en kosten ruim *f* 3,5 miljoen bedroeg.

Erevoorzitter J.E. Jurriaanse met achter zich v.l.n.r. oud-Volkskrachtvoorzitter H.J.E. van Beuningen; voorzitter mr. G.Chr. Kok, secretaris (later voorzitter) mr. R.P. Voogd en notaris mr. R.P. Kroes

(foto Schaart Fotografie, Rotterdam)

Verder met de stichting na 1991

Na het overlijden van de stichter in 1991 vond binnen het bestuur van Volkskracht/college van regenten van de Jurriaanse Stichting een diepgaande discussie plaats, hoe men nu verder met de Jurriaanse Stichting zou handelen.

De eerste conclusie was dat besloten werd de spaarperiode te beëindigen. Evenals bij Volkskracht en andere fondsen zou in de toekomst een deel van de inkomsten opzij gezet worden voor slechte tijden en voor eenmalige grote projecten, doch verder zouden de inkomsten – zo werd besloten – gebruikt worden om aanvragen te honoreren.

Een tweede conclusie was dat het uitkeringsbeleid van de stichter – ook al was het uitkeringsbudget nu aanzienlijk hoger – ongewijzigd zou worden voortgezet.

Dit betekende:

- dat het uitkeringsbudget in de eerste plaats aan Rotterdamse projecten besteed zou worden. Door bij Volkskracht binnenkomende aanvragen op het gebied van historie, monumentenzorg en natuur via de Jurriaanse Stichting te honoreren, kreeg Volkskracht zelf een groter bedrag beschikbaar voor meer sociaal gerichte aanvragen;
- dat van buiten Rotterdam binnenkomende aanvragen passende binnen de belangstellingsfeer van de stichter als voorheen zouden worden gehonoreerd;
- dat de financiële steun voor de uitgave van proef-schriften vergroot zou worden.

Hiermee was de stichting enkele jaren eerder begonnen in het kader van de wens van Jan en zijn vrouw om jonge mensen, die iets presteerden, te steunen. Bij Volkskracht

kwam dit soort aanvragen al langer van tijd tot tijd binnen, maar deze kon niet helpen omdat Volkskracht statutair alleen instellingen mag steunen. Het voorstel om dit in de toekomst via de Jurriaanse Stichting te doen sprak Jan en Hannie aan. Het bleek ook in een behoefte te voorzien omdat in ons land met zoveel fondsen eigenlijk geen fondsen bleken te bestaan, die structureel hiervoor steun beschikbaar stellen.

Voordeel van de aldus uitgestippelde koers was dat het aantal bij Volkskracht en de gelieerde fondsen te behandelen aanvragen niet substantieel zou stijgen, waardoor het bestuur en het secretariaat niet extra belast zouden worden. Volkskracht hechtte er aan om de oude stijl van werken met een bestuur, dat zelf de aanvragen onderzoekt, en alleen een beperkte secretariële ondersteuning heeft, te handhaven. Ook werd op deze wijze voorkomen dat de Jurriaanse Stichting – wat statutair gekund had – zou uitgroeien tot een landelijk fonds met aanvragen uit het gehele land, waardoor de uitkeringen ernstig versnipperd zouden worden.

De jaren daarna laten zien dat deze opzet een verstandige keus geweest is. Naast de proefschriften – waarover hierna nog enkele details – werden jaarlijks 100 à 125 subsidieaanvragen gehonoreerd, waarvan het merendeel afkomstig uit Rotterdam. Veel aanvragen hadden betrekking op cultuur, historie of tentoonstellingen. Gemiddeld werd hiervoor *f* 350.000 uitgekeerd, doch een enkele maal werd dit bedrag ook overschreden door een groot project. In het begin van dit artikel noemden wij al de renovatie van de Kleine Zaal van de Doelen, waarvoor *f* 1.500.000 werd gedoteerd. Daarnaast werden enige jaren grote bedragen

Arboretum Trompenburg (foto Trompenburg Tuinen & Arboretum, Rotterdam)

ter beschikking gesteld van de Stichting Volkskracht Natuurmonumenten, welke in 1991 door een grandioze schenking van de heer J.R.P. van Hoey Smith eigenaresse was geworden van Arboretum Trompenburg.¹² Om de jaarlijkse exploitatiekosten niet als een permanente last op het budget van Volkskracht te laten drukken werd besloten een onderhoudsfonds te creëren, waaruit deze kosten in de toekomst betaald zouden kunnen worden. Gezien de belangstelling van Jan Jurriaanse voor deze oude Kralingse bomentuin werd dit onderhoudsfonds voor een belangrijk deel door de Jurriaanse Stichting in een aantal jaren opgebouwd. Daarnaast droeg de stichting bij aan de bouw en inrichting van een bezoekerscentrum in Trompenburg, dat in 1996 in gebruik werd genomen, en aan de aankoop van enkele omliggende terreinen ter uitbreiding van Trompenburg.

Restaurant 'In den Rustwat'

(foto Gert Fortgens, Rotterdam)

Jaarlijks werd ook een substantiële bijdrage verschaft aan een andere werkstichting van Volkskracht, Stichting Volkskracht Historische Monumenten. In 1991 bezat deze stichting een drietal monumentale gebouwen, welk aantal mede door bijdragen van de Jurriaanse Stichting kon worden uitgebreid tot elf thans. In de meeste gevallen was met de aankoop niet eens zo'n groot bedrag gemoeid, maar ontstonden de kosten door restauratie, uitbreiding en geschiktmaking van het betreffende object voor nieuwe gebruikers.

Een kort lijstje volgt hier:¹³

- Herberg 'In den Rustwat' in Kralingen, daterend van 1597 en overgeplaatst naar de huidige locatie in 1959, in gebruik als restaurant
- Scoutcentrum in Capelle aan den IJssel, een omstreeks 1700 gebouwde boerderij aan de 's-Gravenweg met diverse bijgebouwen en terreinen in gebruik bij Scouting Rotterdam

Molen 'de Distilleerketel'

(foto Schaart Fotografie, Rotterdam)

- Boerderij 'de Kapel' in Rotterdam-Charlois, daterende van 1775, in gebruik als dagcentrum voor gehandicapten van de Pameyer Stichting
- Molen 'de Distilleerketel' in Delfshaven, daterende van 1727, in gebruik bij de Stichting Stadsherstel Historisch Rotterdam als graanmolen
- Pand 'Het Klokhuis' naast de Pelgrimvaderskerk in Delfshaven en het ernaast gelegen pand, daterende van ca. 1880, beheerd door de Stichting Oude Hollandse Kerken, in gebruik als ontvangst- en tentoonstellingsruimte
- Boerderij 'de Rozenhof' aan de Nesserdijk in Kralingen, daterende van ca. 1800, in gebruik als kantoor van de Stichting Het Zuid-Hollands Landschap

Boerderij 'De Rozenhof' (foto Stichting Het Zuid-Hollands Landschap, Rotterdam)

Museumwoning Sonneveld

(foto Jannes Linders, Rotterdam)

- Museumwoning Sonneveld aan de Jongkindstraat in Rotterdam, daterende van 1933, in gebruik bij het Nederlands Architectuur Instituut als voorbeeld van het 'Nieuwe Bouwen', ingericht met moderne meubels van die tijd en opengesteld voor het publiek
- Boerderij 'de Esch' aan de Nesserdijk in Kralingen, daterende van 1830, in gebruik als werkplaats voor verslaafden van de Stichting Bouman GGZ
- Kuyl's Fundatie in Kralingen met woningen voor bejaarde dames met een bescheiden inkomen en het monumentale Regentenhuis, dat wordt gebruikt voor diners en recepties, geëxploiteerd door de Stichting Kuyl's Fundatie
- Oude monumentale ingang van Diergaarde Blijdorp van ca. 1939 met kassahuisjes, directiekantoor en winkel

Kuyl's Fundatie aan de 's-Gravenweg in Kralingen (oorspronkelijk stond het gebouw aan de Schiekade in Rotterdam vlak bij het geboortehuis van Jan Jurriaanse), aan de instandhouding waarvan de stichting geregeld bijdraagt

foto Gert Fortgens, Rotterdam)

- 'Het Witte Paard' aan de Groene Zoom in Tuindorp Vreewijk in Rotterdam Zuid, daterende van 1922, als voorbeeld van de sociale woning- en wijkopbouw in die tijd, in gebruik als bistro en sociaal-cultureel centrum bij de Stichting Het Witte Paard.

Het aantal gesubsidieerde proefschriften, dat in 1991 nog 22 bedroeg, liep op tot 253 in 2009/2010, waarmee een bedrag van bijna € 150.000 gemoeid was. Bij het ontbreken van andere fondsen wisten steeds meer promovendi de Jurriaanse Stichting te vinden. Gezien het feit dat bijna

90% van deze aanvragen uit de medische sector kwam, en de proefschriften daar in veel gevallen overdrukken van reeds gepubliceerde artikelen zijn, en gezien het feit dat de belangstelling van de stichter toch sterk uitging naar historie en cultuur, zag het bestuur zich genoodzaakt de stroom iets in te dammen door medische proefschriften in de toekomst alleen vanuit Rotterdam, Leiden en Utrecht in behandeling te nemen.

De laatste tien jaar werkt de stichting met een jaarbudget, wat alleen bij bijzondere grote projecten overschreden wordt. Dit jaarbudget heeft men gezien de beurskrach in 2008 in de jaren daarna helaas iets moeten verlagen. Het bedraagt thans € 500.000, waarvan € 175.000 is gereserveerd voor proefschriften; € 160.000 voor de Stichting Volkskracht Historische Monumenten en de resterende € 165.000 voor de andere, incidentele projecten.

Epiloog

Zijn de bedoelingen van de stichter met de instelling van het fonds in 1961 gerealiseerd? Zijn de talloze uren, die de regenten/bestuurders, accountants en andere adviseurs aan het werk van de stichting besteed hebben, de moeite waard geweest?

Het beroep dat na 1991 op het fonds gedaan werd, laat zien dat het een wijs besluit van de stichter was om de eerste dertig jaar van de stichting te sparen en niet actief naar buiten op te treden. Anders had het fonds nooit een omvang gekregen als thans, waaruit zoveel uitkeringen gedaan kunnen worden.

Wanneer de stichter thans nog eens rond gereden had kunnen worden langs Trompenburg, de Jurriaanse Zaal in de Doelen en alle objecten van Volkskracht Historische Monumenten, zou hij waarschijnlijk zelf verbaasd geweest zijn hoeveel constructiefs er met het geld van zijn fonds tot stand heeft kunnen komen. Een zelfde verbazing zou hij waarschijnlijk gehad hebben wanneer hij de kast zou zien, met de enkele duizenden proefschriften, die met financiële hulp van de Jurriaanse Stichting zijn uitgegeven.

Ook al is de familie Jurriaanse uit Rotterdam vertrokken, door de J.E. Jurriaanse Stichting blijft de familienaam Jurriaanse in Rotterdam voortleven. De stad is hem dankbaar voor dit fonds!

- 1 Voor de samenstelling van deze geschiedenis is ondermeer gebruik gemaakt van het archief van de J.E. Jurriaanse Stichting, dat is opgenomen als onderdeel van het archief van de Stichting Bevordering van Volkskracht berustende in het Gemeentearchief Rotterdam, toegang 618 inventarisnummers 130-205. Voorts is voor de samenstelling van deze geschiedenis geput uit de gedrukte jaarverslagen van Volkskracht, die vanaf het boekjaar 1990/1991 ook een kort jaarverslag van de Jurriaanse Stichting bevatten en sedert een aantal jaren ook een overzicht van de uitkeringen.
- 2 De Jurriaanse Leerstoel is formeel niet ingesteld door Roterodamum zelf, maar door een aparte daarvoor opgerichte stichting, de Stichting Bijzondere Leerstoel Roterodamum. Zie voor de Jurriaanse Leerstoel verder het interview met prof. dr. P.Th. van de Laar in *Kroniek van het Historisch Genootschap Roterodamum* 136 van september 2002, 7-8.
- 3 De buitenplaats Stadwijk aan de Oudedijk 297 lag – komende vanuit Kralingen – aan het einde van de Oudedijk rechts voor de Vlietlaan, op de plaats waar thans een kinderspeeltuin is gevestigd.
- 4 *Rotterdam als de dag van gisteren* nummer 17, 1991, 402.
- 5 Zie over Adolphine E. Kok het aan haar gewijde hoofdstuk in G.Chr. Kok, *Rotterdamse juristen uit vijf eeuwen*, 2009, 157-162.
- 6 In memoriams en verslag van de begrafenis van J.H. Jurriaanse in de *Nieuwe Rotterdamse Courant* van 13, 14 en 15 augustus 1940.
- 7 Hannie's vader kolonel J.C.P.W.A. Steenkamp (1865-1955) ontwikkelde zich na zijn pensionering tot een bekend heraldicus en auteur op dat gebied, zie *Gens Nostra* 1984, 348-351.
- 8 Gegevens over het dienstverband van Hannie bij het Koninklijk Huis werden vriendelijk verschaft door het Koninklijk Huis - archief.
- 9 Wynmalen & Hausmann is sinds de verkoop door Jan Jurriaanse in 1958 diverse malen van eigenaar gewisseld. Laatstelijk geschiedde dit in juni 2011 door een management buyout van de directeur Wim van den Heuvel.

- 10 In het in noot 1 vermelde archief van de Stichting berustende in het Gemeentearchief Rotterdam bevinden zich diverse enveloppen met foto's en ansichten van reizen, daterende zowel van vóór als ná de Tweede Wereldoorlog. Helaas ontbreken in de meeste gevallen nadere gegevens over plaats, tijd en de afgebeelde personen.
- 11 Zie voor de geschiedenis van Volkskracht Paula van der Houwen, *Stimuleren van ontwikkeling / Stichting Bevordering van Volkskracht 1923-1998*, 1998. Zie voorts voor het aan Volkskracht gelieerde Bekker-la Bastide Fonds G.Chr. Kok, Jeanette Abrahamine Bekker-la Bastide en het door haar gestichte Bekker-la Bastide Fonds, *Rotterdams Jaarboekje 1992*, 303. Zie voorts voor het eveneens aan Volkskracht gelieerde fonds Stichting Neyenburgh het aan de stichter mr. C.M. van Sillevoldt gewijde hoofdstuk in G.Chr. Kok, *Rotterdamse Juristen uit vijf eeuwen*, 2009, 184-197.
- 12 Zie voor Arboretum Trompenburg (sedert enkele jaren genaamd Trompenburg Tuinen & Arboretum) Hans W. Blom, *Arboretum Trompenburg / De geschiedenis van een buitenplaats in het parklandschap van Kralingen*, 1996, en J.R.P. van Hoey Smith, *Arboretum Trompenburg / Bomenrijk in Rotterdam*, 2001.13
- 13 Over een aantal van de hierna vermelde historische monumenten zijn aparte boeken verschenen in de Roterodamum reeks.

Lijst van regenten van de J.E. Jurriaanse Stichting

J.E. Jurriaanse • 1961–1991
mr. G.Chr. Kok • 1982–1992
mr. R.P. Voogd • 1982–2004
dr. H.N. Hart, arts • 1991–1992
ir. J. Boot • 1991–1992
mw. drs. M. Kamp-Heering • 1991–2002
mw. E. Sloot-ten Veldhuijs • 1991–2011
mr. C. Lo Sin Sjoë • 1991–1991
mw. M. Ruys-Kroese • 1991–2006
mw. mr. R.C. Lensink-Bosman • 1991–1995
ir. M.D. Booij • 1991–heden
drs. H.C.Q. van der Giessen, arts • 1991–2000
M.J.F. Hudig • 1991–2006
mr. E.W. Koning • 1994–2010
drs. C.P. Gerretsen, arts • 2000–heden
mr. J.D. Loorbach • 2002–heden
mw. drs. H.G.C. de Savornin Lohman-Willinge •
2004–heden
mw. drs. J.H. Ellenkamp • 2006–heden
drs. R.P.M. de Kuyper • 2006–heden
mw. mr. drs. J.C.A.T. Frima • 2010–heden
mw. mr. W.L. Gillis-Burleson • 2011–heden

Regenten van de J.E. Jurriaanse Stichting anno 2010

Vlnr ir. M.D. Booij, mw. mr. drs. J.C.A.T. Frima, drs. C.P. Gerretsen,
mw. E. Sloot-ten Veldhuijs, mr. J.D. Loorbach, mr. E.W. Koning,
mw. drs. J.H. Ellenkamp, drs. R.P.M. de Kuyper en
mw. drs. H.G.C. de Savornin Lohman-Willinge

(foto: Jutte, Rotterdam)

Overzicht jaarlijkse uitkeringen

De J.E.Jurriaanse Stichting functioneerde tot 1991 als fonds in opbouw, waarbij jaarlijks slechts enkele uitkeringen werden verstrekt. Om die reden begint dit overzicht van de jaarlijks uitgekeerde bedragen met het boekjaar 1992/93. Het valt op dat gedurende de eerste jaren een groter bedrag werd uitgekeerd dan in de jaren daarna. Dit komt omdat regenten tijdens de eerste jaren – bij wijze van inhaalslag – enkele grote projecten steunden. De laatste jaren is het totaal aan uitkeringen wat lager dan daarvoor. Oorzaak hiervan is de kredietcrisis, waardoor de inkomsten van het fonds terugliepen. Hopelijk herstelt zich dit in de toekomst weer.

<i>Jaar</i>	<i>Totaal uitgekeerd</i>
1992-1993	f 1.069.392
1993-1994	f 1.393.836
1994-1995	f 1.530.000
1995-1996	f 1.789.800
1996-1997	f 2.565.000
1997-1998	f 928.970
1998-1999	f 1.653.220
1999-2000	f 1.965.730
2000-2001	f 1.761.597
2001-2002	€ 571.582
2002-2003	€ 568.660

2003-2004	€ 611.617
2004-2005	€ 793.179
2005-2006	€ 518.525
2006-2007	€ 558.478
2007-2008	€ 690.883
2008-2009	€ 592.603
2009-2010	€ 494.567
2010-2011	€ 454.124

Vijftig jaar J.E. Jurriaanse Stichting 1961–2011 verscheen op 1 december 2011 in een oplage van 500 exemplaren.

Typografische verzorging

Huug Schipper (Studio Tint), Den Haag

Drukwerk

Drukkerij G.B. 't Hooft bv, Rotterdam

Bindwerk

Boekbinderij Van Waarden, Zaandam